

Κάτω απ' το χιόνι

Σκέψου – τι πράγματα γλυκά
κοιμούνται κάτωθε απ' το χιόνι.
Κοιμάται ο σπόρος, μυστικά,
καθώς το φυτό του φυτρώνει.

Κοιμούνται αμέτρητα σπαρτά
– κι όλο ονειρεύονται τα στάχια.
Τ' άγρια μπουμπουκία, σφαλιστά,
ύπνος τα παίρνει, μες στα βράχια.

Έχει όλ' η πλάση κοιμηθεί
κάτω απ' το κάτασπρο σεντόνι,
ωσότου να της πει στ' αυτί
μια συλλαβή το χελιδόνι.

Και τότες! Ρόδα, γιασεμιά,
γλυκά κεράσια, χρυσά στάχια,
κι η αγαπημένη η κυκλαμιά
«Ευχαριστώ» θα πει στα βράχια.

Τέλλος Άγρας, Ανθολόγιο για
τα παιδιά του Δημοτικού,
μέρος δεύτερο, ΟΕΔΒ

Ένα συνεφιασμένο πρωινό του Φλεβάρη, απολαμβάνοντας την αισθητική επαφή με ένα «διαχρονικό» ποίημα, γεννήθηκε η ιδέα να φυτέψουμε φακές και φασόλια για να καταλάβουμε με βιωματικό τρόπο τι σημαίνει η λέξη «φύτρο»

Τις επόμενες ημέρες τα παιδιά έφεραν κεσεδάκια από γιαούρτι (πήλινα, πλαστικά ή γυάλινα ό,τι είχε το καθένα στο σπίτι του). Χρησιμοποιήσαμε επίσης βαμβάκι, νερό και φυσικά φακές και φασόλια.

Και ρίχτηκαν με όρεξη στη δουλειά!!!

Έτσι λοιπόν φύτεψαν τα δικά τους σποράκια περιμένοντάς τα να καρπίσουν.

Και ιδού το αποτέλεσμα!!!

